

Sygn. akt V KK 272/10

W Y R O K
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Grzegorzczak (przewodniczący)

SSN Dorota Rysińska (sprawozdawca)

SSN Jacek Sobczak

Protokolant: Anna Kowal

w sprawie **M.S.**

skazanego z art. 178a § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu odbytym w trybie art. 535 § 5

k.p.k., w dniu 21 października 2010 r.,

kasacji, wniesionej przez Rzecznika Praw Obywatelskich

od wyroku Sądu Rejonowego w W.

z dnia 22 lipca 2007 r., sygn. akt [...]

uchyla wyrok w zaskarżonej części orzekającej o przepadku (pkt 6).

U Z A S A D N I E N I E

Sąd Rejonowy w W., uwzględniając wniosek M.S. w przedmiocie dobrowolnego poddania się karze, wyrokiem z dnia 23 lipca 2007r. uznał go za winnego tego, że w dniu 22 lipca 2007 r. w G.M. kierował samochodem osobowym marki Seat Toledo o numerze rejestracyjnym [...], będąc w stanie nietrzeźwości, to jest przestępstwa określonego art. 178a § 1 k.k. Na tej podstawie wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na okres próby 3 lat, orzekł ponadto karę grzywny, jak również środki karne, a na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzekł, w punkcie 6 wyroku, przepadek na rzecz Skarbu Państwa wskazanego w przypisanym czynie samochodu (numer nadwozia [...]), jako służącego do popełnienia przestępstwa.

Wyrok ten uprawomocnił się wobec jego niezaskarżenia.

Obecnie od wyroku tego kasację wniósł Rzecznik Praw Obywatelskich. W skardze, wniesionej na korzyść M.S., zarzucił wyrokowi „rażące naruszenie prawa materialnego, mające istotny wpływ na jego treść, to jest art. 44 § 2 k.k., polegające na orzeczeniu przepadku na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego w postaci samochodu Seat Toledo, jako służącego do popełnienia przestępstwa z art. 178a § 1 k.k., podczas gdy pojazd mechaniczny stanowi przedmiot czynności wykonawczej przestępstwa określonego w art. 178a § 1 k.k., a więc nie należy do kategorii przedmiotów, które służą lub są przeznaczone, w rozumieniu art. 44 § 2 k.k., do popełnienia tego przestępstwa”. Na tej podstawie Autor kasacji wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja okazała się zasadna w stopniu oczywistym.

Uzasadniając podniesiony zarzut kasacyjny, skarżący odwołał się do poglądu wyrażonego w uchwale składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 30 października 2008 r., I KZP 20/08 (OSNKW 2008, z. 11, poz. 88), a także do obszernej, wieloaspektowej argumentacji tego stanowiska. Wykazano w niej w sposób jasny, że pojazd mechaniczny nie należy do kategorii przedmiotów,

które służą lub są przeznaczone, w rozumieniu art. 44 § 2 k.k., do popełnienia przestępstwa określonego w art. 178a § 1 k.k. a orzekający w niniejszej sprawie skład Sądu Najwyższego w pełni to stanowisko aprobuje, uznając za niecelowe powielanie wspomnianej argumentacji. Wystarczy tylko w tym miejscu zauważyć, że przytaczany pogląd zyskał akceptację w kolejnych judykatach Sądu Najwyższego (zob. m.in. wyrok z dnia 12 maja 2009 r., IV K.K. 110/09, lex 507953) i podkreślić, iż nawet dostrzeżenie faktu uznania w doktrynie za kontrowersyjny zawartego w cytowanej uchwale zapatrywania, że pojazd mechaniczny należy traktować jako przedmiot czynności wykonawczej przestępstwa określonego w art. 178a § 1 k.k. (zob. R.A. Stefański, glosa, Prok.iPr. 2009, Nr 3, s. 141 in.) i tak nie może zmienić oceny, że w każdym razie, z powodów szczegółowo wyłuszczonych w przywołanej uchwale, pojazdu tego nie można zaklasyfikować jako przedmiotu służącego lub przeznaczonego do popełnienia wymienionego przestępstwa, ani też jako innego, podlegającego przepadkowi zarówno na podstawie art. 44 § 2 k.k., jak też na innych, wskazanych w art. 44 - § 1 lub § 6 k.k. podstawach.

W tym świetle, rażące uchybienie przez Sąd Rejonowy przepisowi prawa materialnego, wskazanego w zarzucie skargi, było ewidentne, bowiem właśnie do kategorii przedmiotów służących do popełnienia przestępstwa – co wynika wprost z treści zaskarżonego rozstrzygnięcia – zaliczono samochód, którym kierował M.S. w stanie nietrzeźwości, popełniając przypisane mu przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. Jest też bezsporne, że uchybienie to miało oczywisty wpływ na treść wyroku w zaskarżonej części.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy stwierdził pełne podstawy do uwzględnienia kasacji w trybie określonym w art. 535 § 5 k.p.k. i do uchylenia zaskarżonego wyroku w części orzekającej przepadek pojazdu, nie widząc w związku z tym potrzeby – wobec wyeliminowania, w ten sposób, orzeczenia zapadłego z oczywistą obrazą prawa materialnego – wydawania jakiegokolwiek rozstrzygnięcia następczego.

/tp/